

Ad quod respondeatur 1º sanctum Thomam non tractare ex proposito hanc quaestionem, sed tantum incidenter; 2º ratio quam affert non obstat, quia non intendimus beatae Virgini attribuere usum rationis cum eo privilegio quo Christus gaudebat, nimurum cum visione intuitiva Dei, quatenus unioni hypostaticae ex jure debita: cuiusmodi debitum in beata Virgine non agnoscimus; et sic nihil derogatur gloriae Christi, sed magis consulitur honori Christi Domini, dum Matri ejus defertur ex meritis Christi.

Ad secundum quaesitum respondeatur: Usus rationis in beata Virgine fuit permanens per totam vitam (1).

Probatur: Dei opera sunt perfecta, et ejus dona sine poenitentia; ita ut non auferantur sine culpa, praesertim quando dantur in utilitatem, perfectionem et sanctificationem suscipientium. Atqui usus rationis beatae Virgini pro primo instanti datus est talis conditionis, quia est donum Dei conferens ad majorem perfectionem suscipientis: nempe ad constans incrementum gratiae. Ergo est permanens et pro tota vita datus.

Probatur, secundo, exemplo sancti Joannis Baptiste. Nam ut S. AMBROSIUS (*In Luc. II, lib. 2*) habet de mora Mariae cum Elisabeth, ait Joannem creuisse in gratia illis tribus mensibus ex praesentia Virginis. Item ex S. CHRYSOSTOMO (*Homil. 38 in Matth.*), qui ostendit sanctum Joannem a Spiritu Sancto motum et illuminatum in eremum abiisse, ut divinae contemplationi vacaret. Ergo multo magis id de Maria Virgine censendum est, quod usu rationis praedita in tertio anno templum adierit, ibi perpetuae contemplationi vacatura; et sic si ibi usum rationis habuit, non est ratio cur non semper habuerit.

(1) Ita SUAREZ (ubi supra, *disp. 4*), VASQURZ (*tom. 2, part. 3, disp. 119, cap. 4*), cum S. BERNARDINO SENENSI (*Serm. 51, cap. 2*) et aliis theologis.

ARTICULUS III

Utrum beata Virgo habuerit fidem, eamque perfectam, statim a primo conceptionis instanti?

Ad primum respondeatur: beata Virgo habuit fidem statim in primo conceptionis instanti. Ita communis sanctorum Patrum et Doctorum.

Probatur: quia fides divina est fundamentum sanctitatis in viatore, juxta illud Apostoli (HEBR. II, 16): « Accedentem ad Deum oportet credere. » Sed beata Virgo statim ab instanti conceptionis fuit viatrix, et sancta per justitiam originalem: ergo pro tunc habuit fidem.

Ad secundum respondeatur: beata Virgo, jam pro primo conceptionis instanti, habuit fidem perfectam, ex parte tum subjecti, tum objecti.

Probatur, quoad primam partem, de fide perfecta ex parte subjecti: nam beata Virgo accepit gratiam sanctificantem ex parte subjecti, seu intensive in gradu tam perfecto, ut per hunc omnes sanctos superet: ergo etiam fidem intensive ex parte subjecti perfectam, quia fides est proprietas gratiae, quae consequitur ipsam gratiam.

Probatur, quoad secundam partem, quod beata Virgo habuerit fidem perfectam ex parte objecti: quia, statim a principio, distincte per fidem explicitam cognovit mysteria Trinitatis et Incarnationis; tum quod pertineant ad primariam fidei perfectionem, quam angeli et Adam habuerunt in prima sua sanctificatione; tum quod per Christi merita fuerit sanctificata, adeoque etiam per fidem in Christum; tum denique quod sanctus Joannes Baptista in utero cognoverit Christum, cuius erat praecursor: ergo multo magis beata Virgo cognovit eum, cuius erat Mater futura.

Objicitur : si beata Virgo habuisset fidem perfectam statim a principio, non potuisset amplius in illa crescere; sed crevit in illa, sicut in gratia et aliis virtutibus per augmentum meriti: ergo non habuit fidem perfectam statim a principio.

Sed respondeatur : beata Virgo non habuit quidem fidem cum perfectione jam consummata, quoad intensionem et extensionem, cum revera in fide potuerit proficere; habuit tamen fidem cum illa perfectione quae omnem dubitationis modum excludit, cum statim a principio caruerit fomite peccati; item cum perfectione intensioni gratiae proportionate respondente. Sicut ergo gratia beatae Virginis, pro primo conceptionis instanti, fuit intensissima, et intensior quam in omnibus aliis justis, angelis et hominibus, ita etiam fides beatae Virginis erat intensionis illius, quae gratiae responderet.

ARTICULUS IV

Utrum beata Virgo habuerit, cum prima sanctificatione, omnes habitus virtutum scientiasque infusas?

Ad primum quaesitum respondeatur 1º : beata Virgo habuit omnes virtutes per se infusas. Ita certa sententia juxta SUAREZ (tom. 2, part. 3, disp. 4, sect. 2).

Probatur ratione : quia virtutes infusae per se ex natura rei consequuntur gratiam tamquam proprietates. Ergo cum beata Virgo fuerit gratia plena, fuit etiam plena virtutibus, sine alicujus carentia vel defectu.

Respondetur 2º : beata Virgo etiam habuit, pro primo conceptionis instanti, virtutes morales per accidens infusas.

Probatur : virtutes morales per accidens infusae dicuntur, quae per se et ex suo genere sunt acquisitae et connaturales in ordine ad nostros affectus moderandos. Sed cum hoc praestare non possint virtutes per se infusae, tamquam ordinis superio-

ris secum facile compatientes passiones effrenatas, debuerunt in beata Virgine praestare virtutes morales per accidens infusae : ergo fuerunt in beata Virgine. — Confirmatur : Adam et Eva habuerunt, pro prima sanctificatione, infusas virtutes morales, quae per accidens infundi solent, ut docet S. THOMAS (*Summ. part. 1, quaest. 95, art. 3*) : ergo easdem habuit beata Virgo. — Consequens probatur ex regula B. ALBERTI MAGNI (*De B. Virg. cap. 96*), dicentis principium esse ex terminis notissimum, prorsus nemini ipsa inferiori concedi posse privilegium, quod ipsi vocetur in dubium. Est autem verum privilegium virtutes habere statim pro primo instanti, quam eas primum successive postea acquirere, nec possent in ea intensione statim acquiri, in sua sunt infusae, et juxta infusionis gradum iterum intensae et duplicatae.

Ad secundum quaesitum, nempe, utrum beata Virgo habuerit scientias infusas, respondeatur : beata Virgo habuit, praeter fidem, ab instanti conceptionis, scientiam per se infusam supernaturalem.

Probatur ex S. THOMA (*Summ. part. 3, quaest. 27, art. 5*): « Non est dubitandum quin beata Virgo acceperit excellenter donum sapientiae et gratiam virtutum, et etiam gratiam prophetiae. Non tamen accepit ut haberet omnes usus harum et similium gratiarum, sicut habuit Christus, sed secundum quod conveniebat conditioni ipsius. Sapientiae enim usum habuit in contemplando, secundum illud (*Luc. II, 19 et 51*) : *Maria autem conservabat omnia verba haec, conferens in corde suo.* » — Confirmatur auctoritate S. ANSELMI (*Homil. in Luc. X, 38*) dicentis : « Ergo Dei virtus et Dei sapientia, et omnes thesauri sapientiae et scientiae in Maria. » Sapientia

autem et scientia infusa circa supernaturalia coincidunt et pro eodem sumuntur (1).

ARTICULUS V

Utrum beata Virgo, per primam sanctificationem, donum perseverantiae et confirmationem in gratia acceperit, ita ut nunquam in vita venialiter peccaverit?

Ad primum quaesitum respondeatur : est de fide certum beatam Virginem nunquam amisisse gratiam quam in prima sanctificatione accepit, atque ideo fuisse in gratia confirmata, et infallibile perseverandi donum accepisse. Ita SUAREZ (*tom. 2, part. 3, disp. 4, sect. 5*); sicutque definitum in Concilio Claramontano sub Urbano II, et constat ex unanimi Ecclesiae consensu, et traditione. De beata Virgine in Scripturis dicitur (*CANT. IV, 7*) : « *Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.* » Item (*SAP. I, 14*) : « *Non habitabit Sapientia in corpore subditio peccatis.* » Et (*LUC. I, 28*) salutatur « *gratia plena* : » ea nempe plenitudine qua semper verum est « *Dominus tecum,* » quod simul additur, et quae includit donum perseverantiae et confirmationem in gratia : quia sine his non esset verum quod sit gratia plena, cum donum perseverantiae et confirmationis in gratia sint singularissima gratia, et verum complementum ejus.

Ad secundum quaesitum respondeatur : quasi fide divina certum est quod beata Virgo nullum peccatum veniale com-

(1) Praeter scientiam infusam supernaturalem, theologi Mariani communiter convenienter beatam Virginem etiam habuisse scientiam per se infusam naturalem, et gratias gratis datas, quas Apostolus (*I COR. XII*) novem enumerat. Ita S. ANTONINUS (*Summ. part. 1, tit. 4*), S. BERNARDIN.

miserit. Ita docent communiter theologi, ex TRIDENTINO (*sess. 6, can. 23*), ubi legitur : « Si quis hominem justificatum dixerit posse in tota vita peccata omnia, etiam venialia, vitare nisi speciali Dei privilegio, quemadmodum de beata Virgine tenet Ecclesia, anathema sit. » Adeoque, teste Tridentino, Ecclesia tenet beatam Virginem nunquam peccasse venialiter ; et sic est de fide in traditione et consensu Ecclesiae fundata.

Probatur rursus ex sanctis Patribus, quorum agmen dicit S. AUGUSTINUS (*De Nat. et Grat. cap. 36*), universaliter excipiens beatam Virginem a peccatis per haec verba : « Excepta itaque sancta Virgine Maria, de qua, propter honorem Domini, nullam prorsus, dum de peccatis agitur, habere volo quaestionem. Inde enim scimus quod ei plus gratiae collatum fuerit ad vincendum ex omni parte peccatum, quia concipere ac parere meruit eum, quem constat nullum habuisse peccatum. » Eodem modo loquuntur communiter Patres, quibus concordat S. THOMAS (*Summ. part. 4, dist. 44, quaest. 1, art. 3*) : « Puritas intenditur per recessum a contrario ; et ideo potest aliquid creatum inveniri, quo nihil purius esse potest in rebus creatis, si nulla contagione peccati inquinatum sit : et talis fuit puritas beatae Virginis, quae a peccato originali et actuali immunis fuit. »

Probatur denique ratione : quodvis peccatum, etiam veniale, est quoddam dedecus et ignominia coram Deo ; quae, si in Matre fuisset, in Deum tanquam Filium redundasset : sicut honor parentum redundat in prolem (*Gloria filiorum patres eorum. PROV. XVII, 6*). Sed hac ratione non posset esse idonea Mater Dei, si nimis fuisse Deo ignominiosa, et ei

SEN. (*De Concept. B. Virg.*), SUAREZ (*Comment.*), SEDLMAYR (*Sciol. Mar. part. 1, quaest. 10, art. 6*).

tamquam Filio hanc labem attulisset : ergo verum est quod
sit exempta a peccato etiam veniali (1).

(1) Addi posset quod beata Virgo nunquam habuit fomitem peccati,
qui ex privatione justitiae originalis in nobis nascitur, quique nihil
aliud est quam concupiscentia, seu pugna ab Apostolo descripta
(GAL. V, 17, et ROM. VII, 7 : *Caro concupiscit adversus spiritum*). Cfr
SUAREZ (*tom. 2, part. 3, disp. 4, sect. 5*), VEGA (*Theol. Mar. num. 857*).

PARS SECUNDA
DE BEATA VIRGINE

PRO STATU CHRISTUM CONCOMITANTE